

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Duo quædam bonorum spiritualium genera, ex ea exercitatione universè provenientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

meritis passione ac morte consummatis sine ulla exceptione provenire: ita ex ejusdem passionis Christi gratâ assiduâq; meditatione, fructus uberrimos ac propè innumeros percipi, ratione, usu, experientiâ compertum est. Estq; rebus ipsis maximè profectò consentaneum, ut de omnium gratiarum fonte, is largiùs dicatur ac copiosius aspergi, qui pio conatu totaq; animi affectione ad eum propius se adjunxerit.

Neque id dubium esse potest, majoribus donis percipiendis perquam congruenter aptari eum, qui grande illud beneficium, cæterorum caput & originem, & constanti memoriâ teneat, & præ cæteris intelligat, & gratus agnoscat, & cultu celebret, & imitatione prosequatur; & (licet ad omnes pertineat) tanquam uni sibi privatim ac propriè impensum, ita id complectatur animo, & totò exosculetur, affectu.

§. I.

Duo quædam bonorum spiritualium genera, ex ea exercitatione universè provenientia.

Porrò cum duo sint, quod ad præsens spectat spiritualium bonorum donorumque cælestium genera: alterum eorum, quæ cum DEI gratia in nobis quoque posita sunt, aut à nostra etiam facultate arbitrioque pendent, ut virtutum omnium earumque actuum comparatio & exercitatio: alterum eorum, quæ extra ordinem, & libero magis singulariq; beneficio, divina bonitas quibusdam concedere consuevit, ut sunt; divinorum quidam sensus eximij, divina solatia, dulces lacrymæ, sublimes raptus, arcana cum Christo crucifixo familiaritas: constat utrorumque, hanc quam commendamus, in Christi passione recogitanda studiosam exercitationem, principium ac fontem certissimum atque perennem esse.

M 2

Et

Et sanè ad prius quod attinet: ubinam, amabo, illustriora cerni possunt, aut expressiora, quàm in passione Dominica, virtutum omnium, præsertim excelsarum atque heroicarum exempla? Quod potentius efficaciusue, ad purum & fortem DEI amorem, horrorem peccati, humilitatis studium, malorum patientiam, contemptum mortis, incitamentum? Quæ uspiam vis major, ad animos nostros, sive sancto timore percellendos, sive ad id omne quod DEO placitum & ipsi Christo acceptum sit, perpellendos? Aut in qua tandem Academia alia, certius, clarius, compendiosius traditur, mortificationis, abnegationis sui, & reliqua omnis studij cælestis, ac vitæ perfectæ disciplina?

Verùm de hoc ipso, quod hujus nostri opusculi summum ac princeps argumentum est, & non nihil principio diximus, & in ipso decursu plura ex professo dicturi sumus.

Id duntaxat nunc addo; eam ipsam ob causam Christum Dominum, Principes quosdam, vitæ Christianæ ac piæ instituendæ cupidos, per Beatam Birgittam admonuisse: quotidie certis temporibus recordarentur vulnerum & passionis suæ; quòd (uti dicebat) inde charitas DEI in corde innovetur.

Quoad posterius: nemo tam, opinor, in Sanctorum gestis hospes ac peregrinus est, qui id quod hîc tradimus ignoret. Legantur eorum Sanctorum vitæ (potissimum autem dilectarum quarundam Christi Sponsarum) quæ se Crucifixo colendo, amando, imitando, peculiari studio ac mentis devotione addixere: & passim occurrent legenti, tam rara, tam divina, tam prodigiosa, divini in illas favoris & amoris indicia; ut non modò sensu & intelligentiâ nostrâ majora sint, sed etiam fidem propè exuperare videantur. Huc enim pertinent visa cælestia, arcanorum revelationes, ardores extatici, sponsalia mystica, cordium copulationes, commutationes, impressa cordi aut membris exterioribus passionis

passionis Christi stigmata, & alia id genus, intimæ cum Christo consuetudinis ac familiaritatis argumenta. Insuper (quæ etiam in singularibus DEI donis numerari debent, tamen si id minus mortales intelligant) intestinæ cruces, defertiones amaræ, tenebrosi languores, & ipsorum specialium Christi cruciatuum experientia & communicatio.

Quæ quidem hîc à me commemorantur, non quòd exquisita & extraordinaria DEI dona, Crucifixi discipulo immodicè æstimanda, aut cupidius expetenda existimem: quippe cui multum & abunde esse debeat, si solidarum virtutum exercitio, & forti in primis adversorum tolerantia ad Domini sui similitudinem conformetur. Sed eò potissimum hæc valent, ut intelligatur; quanto pere ipsi Christo placeat impensum in suis doloribus recogitandis completendisq; studium, quando id tam miris insolitisq; rationibus, munerari & ornare consueverit: tum etiam eundem Salvatorem; quem adeò delectet, crucis suæ studiosos cultores prævenire in benedictionibus dulcedinis, & eà etiam donorum insolentiâ cumulare; multò minus in his quæ magis ad animæ bonum æternamq; salutem conferant, iisdem usquam defuturum esse.

§. 2.

Speciales quadam prerogativæ amatori Crucifixi propositæ.

SCRIBIT Thaulerus in præparatione ad felicem mortem, idq; ex eo refert Blosius, inter *Dicta Patrum verè aurea* cap. 21. ipsum dulcem IESUM dixisse in spiritu cuidam amico suo: Quisquis bonâ voluntate præditus, passionis meæ aut meditationi humiliter & studiosè, ut oportet, insiluit, novem inde utilitates consequitur.

Prima est, quòd à peccatis omnibus emundatur, & quidquid neglexit, id illi ex meritis meis restituitur.

M 3

Secunda: